

УРОЧИСТЕ ЗАСІДАННЯ В СТОЛИЦІ МОНГОЛІЇ

Улан-Батор. (ТАРС). 26 листопада в Будинку уряду відбулося спільне урочисте засідання Центрального Комітету Монгольської народно-революційної партії і Великого народного хуралу МНР, присвячене 50-річчю Третього з'їзду МНРП і проголошення Монгольської Народної Республіки.

Зал у святковому убранні. На сцені — герб МНР. Поруч на червоному прапорі дві знаменні дати: 1924—1974. В обрамленні квітів скульптурні портрети В. І. Леніна і Д. Сухе-Батора.

Тут зібралися члени і кандидати в члени ЦК МНРП, депутати Великого народного хуралу, члени уряду, ветерани партії і революційної боротьби, воїни Монгольської народної армії, представники громадських організацій.

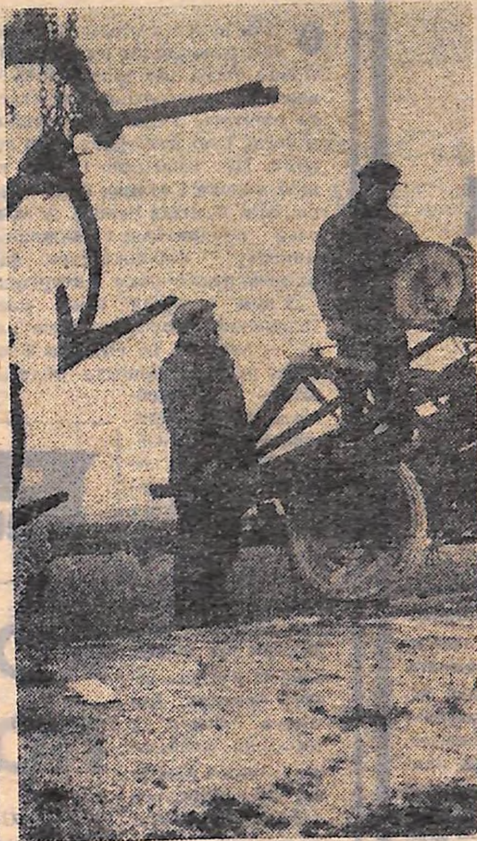
Стоячи, бурхливими тривалими оплесками, вигуками «Ура», «Дружба» зустріли присутні в залі Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва. Першого секретаря ЦК МНРП, Голову Президії Великого народного хуралу МНР Ю. Цеденбала.

Разом з ними в президії — визначні монгольські партійні і державні діячі, члени радянської партійно-урядової делегації і делегації радянської громадськості.

З доповіддю «Півстоліття по шляху соціалізму» виступив тепло зустрінутий присутніми товариш Ю. Цеденбал.

Потім з промовою виступив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв. Учасники засідання зустріли його бурхливими, тривалими оплесками. Дунають здрав'ячі на честь КПРС і МНРП, неперушної монголо-радянської дружби.

Радянська партійно-урядова делегація на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС Л. І. Брежнєвим поклала вінки до пам'ятника В. І. Леніну, до усипальниці Д. Сухе-Батора і Х. Чойбалсана, до пам'ятника радянським воїнам, які віддали життя в боях за свободу, незалежність і процвітання братньої Монголії.

ЗЕМЛІ

ГОСПОДАРИ

ДБАЙЛИВІ

питання про забезпечення колгоспів і радгоспів механізаторськими кадрами. Важливе воно і для нашого господарства.

Кадри потрібні. Але які? У Горні палахкотів вогонь, кидаючи на обличчя хлопців багряні відблиски. Комсомольці Павло Шпук, Іван Гордійчук та Володимир Гарбуз ладнали до борін зубці і раз по раз поглядали на коваля: чи встигнеть?

— Завтра до обіду закінчатиме, зробив свої підрахунки, бригадир тракторної бригади № 2 Анатолій Михайлович Кирпич. — Можна буде і звітувати — все ґрунтообробне знаряддя, окрім цих борін, на лінійці готовності.

Вже потім, коли розмовляли з механізаторами і разом з бригадиром і ґрунтокомсоргом Павлом Шпунком оглянули сівалки, культиватори, стало зрозуміло, чому ті слова про дострокове завершення ремонту бригадир промовив з гордістю: у ремонтній бригаді — переважно молоді, і юнаки успішно склали екзамени на механізаторську зрілість.

— А ось ви, як бригадир, Анатолію Михайловичу, яке б головне завдання поставили перед комсомольцями колективу? — запитання це примусило досвідченого хлібороба задуматися на декілька хвилин.

— У Кіровограді, на Всесоюзному семінарі-наradі, розглядається інколи випускники технічних училищ отримують недостатню теоретичну підготовку. Таким боїмося давати нову техніку. Одним словом, я за те, щоб з училища до нас приходили висококваліфіковані спеціалісти, механізатори, які невдовзі матимуть перший клас. Бажаю, щоб хлопці знали всі нові машини, як свої п'ять пальців, тоді і досвід прийде швидше. Так ось, моя відповідь: хотів би, щоб комсомольці бригади якнайшвидше стали механізаторами першого класу. Думаю, що для цього комітет комсомолу має проводити конкурси професійної майстерності, доручати комсомольським активістам шефство над новачками.

Нинішнього року в бригаді добилися непоганих результатів, виростили високий врожай зернових, соняшника. Врожайність озимої пшениці, наприклад, на 10,2 центнера — на 6,3 центнера вище, ніж зобов'язувалися отримати, а соняшника — на 2,4. Бригадир підкреслює: найвища врожайність озимої пшениці на 130-гектарній ділянці, де сів Володимир Гарбуз. Тут при оранці на кожен гектар внесли по 20 тонн органічних добрив. А ось на іншій, 110-гектарній ділянці, добрив не вносили. Тут і по 30 центнера з гек-

тара не отримали. А засіяли першокласним насінням, старанно провели всі агротехнічні заходи.

— Все відбувалося у хлопців на очах, — продовжував далі бригадир. — На комсомольських зборах, перед посівом озимих, зрозумів, що це було для них хорошим уроком. Тоді говорили вони про внесення добрив. Причому, з олівцем в руках підраховували. Хороша озимина нині. І кожен з молодих, хто виступав тоді на зборах, зримо відчуває свій вклад у боротьбу за врожай наступного року.

Змагається колектив із першою тракторною бригадою колгоспу, де бригадиром Іван Лісовий. Групокомсоргом — делегат XVII з'їзду ВЛКСМ Ніна Васильєва. Днями бригади провели взаємоперевірку підготовки техніки до весняно-польових робіт, намітили рейди-перевірки умов збереження посівного насіння тощо. Молоді механізатори живуть турботою про наступний врожай. Вони готуються скласти екзамени на хліборобську майстерність, і екзамениатор їхній — поле.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».
Колгосп імені Суворова Устіївського району.

На фото: вгорі: бригадир А. КИРПИЧ та ґрупокомсорг П. ШПУК перевіряють якість ремонту культиватора: внизу — комсомольці І. ГОРДИЙЧУК та М. ГАЗДИК із своїм наставником П. КОВАЛЕНКОМ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV
№ 143 (1935).

ЧЕТВЕР, 28 листопада 1974 року • Ціна 2 коп.

МЕХАНІЗАТОРСЬКИМ КАДРАМ СЕЛА— УВАГУ І ПІКЛУВАННЯ

КІРОВОГРАД, 27 листопада. (РАТАУ). Питанням підготовки висококваліфікованих кадрів механізаторів для села, поліпшення умов їх праці і побуту присвячена Всесоюзна нарада-семінар, яка сьогодні розпочала свою роботу в Кіровограді. В ній беруть участь відповідальні працівники ЦК КПРС, ЦК Компартії союзних республік, крайкомів і обкомів партії, Ради Міністрів СРСР, ряду союзних і республіканських міністерств та відомств, керівники крайових, обласних управлінь сільського господарства, комсомольські працівники, керівники і спеціалісти колгоспів та радгоспів, передові механізатори країни.

Від імені ЦК Компартії України і Уряду республіки учасників наради привітав член Політбюро ЦК Компартії України, перший заступник Голови Ради Міністрів УРСР Н. Т. Кальченко.

З доповіддю про заходи по забезпеченню механізаторськими кадрами колгоспів і радгоспів країни виступив член Політбюро ЦК КПРС, міністр сільського господарства СРСР Д. С. Полянський.

Потім секретар Кіровоградського обкому партії Ф. П. Дзяух розповів про роботу партійних, радянських і господарських органів області по підготовці і закріпленню на селі механізаторських кадрів. Щороку на Кіровоградщині готується понад 5,5 тисячі трактористів-машиністів, комбайнерів, шоферів, майстрів-наладчиків, спеціалістів по обслуговуванню техніки та інших кваліфікованих робітників.

Важливим джерелом поповнення механізаторських кадрів стали випускники сільських загальноосвітніх шкіл, вихованці міжшкільних нагальних виробничих комбінатів.

Партійні, радянські, сільськогосподарські органи постійно піклуються про поліпшення умов праці і побуту людей, які обслуговують техніку. В будинках механізаторів є їдальні, червоні кутки, кімнати відпочинку, кабінети по техніці безпеки. В області розроблено ефективну систему матеріального стимулювання за високопродуктивною працею.

Усе це, відзначив промовець, дає господарствам можливість проводити сільськогосподарські роботи високоякісно, в оптимальні строки. За три роки нинішньої п'ятирічки продуктивність праці зросла на 25,4 процента, що дало змогу додатково виробити продукції на 16,5 мільйона карбованців.

На нараді виступили голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по профтехосвіті О. О. Булгаков, заступник міністра освіти СРСР М. І. Кондаков, секретар ЦК ВЛКСМ В. С. Ярошевець, голова ЦК профспілки робітників і службовців сільського господарства та заготівель І. Ф. Шкуратов, а також керівники працівників міністерств і відомств, крайових і обласних управлінь сільського господарства, спеціалісти сільськогосподарського виробництва союзних республік.

Нарада-семінар продовжує свою роботу.

Вітчизні—наш ударний труд

СЛОВО З ДІЛОМ НЕ РОЗХОДИТЬСЯ

На початку цього року я взяла соціалістичне зобов'язання надоїти від кожної корови по 2800 кілограмів молока. По нашій фермі — це великий результат. І хоч працюю дев'ятий рік дояркою — знаю, як складно було виконати задумане. Адже «велике молоко» не лише від того залежить, як доїти, доглядати корів, тобто від нас, доярок. Во-

но — і від того, як годують, чим годують, від умов утримання.

До кінця року залишається ще більше місяців. Хочу сказати, що я своє соціалістичне зобов'язання виконала. Зараз від кожної закріпленої корови в моїй групі середній надій становить 3208 кілограмів молока. Надалі працюватиму в рахунок 1975 року.

Л. КОЗАР,
комсомолка, доярка колгоспу
«Дружба» Онуфріївського району.

ВИВЧАЄМО ТЕХНІКУ

Осінь і зима — пора оволодіння сільськогосподарськими професіями. Комсомольські організації Онуфріївського району заздалегідь відзначили, хто з молодих буде навчатися на різноманітних курсах. Девіз цієї важливої справи: «Живеш на селі — знай техніку!».

На курсах по підготовці трактористів-машиністів при районному відділенні «Сільгосптехніки» будуть навчатися 62 учні. При районному комітеті ДТСААФ 35 юнаків пройдуть підготовку за спеціальністю шоферів третього класу. Навчатися будуть молоді хлібороби і безпосередньо у своїх господарствах. За попередніми даними, 112 механізаторів підвищать свою кваліфікацію, освоють суміжні професії, 80 трактористів пройдуть перекваліфікацію.

Ініціатива комсомольців

Помічницького вагонного депо

СУБОТНИК НА ЧЕСТЬ БАМУ

КОРОТКЕ, але таке значуще слово — БАМ. Поет назвав би будівництво Байкало-Амурської магістралі — життєвою артерією Східного Сибіру. І не помилився б. Десятки селищ виростають вздовж залізничної колії, там, де шуміла колись віковична тайга.

Тисячі молодих людей їдуть на будівництво за покликком серця. Немає, певно, людини, яку б не хвилювала трудомісна робота БАМУ. Залізничну магістраль, що відкриває короткий шлях до портів Тихоокеанського басейну, зводять неси країни. Без перебільшення. Вагомих внесок у всеосяжну будову роблять молоді робітники Байкало-Амурської залізничної магістралі. Залізничну магістраль, що відкриває короткий шлях до портів Тихоокеанського басейну, зводять неси країни. Без перебільшення. Вагомих внесок у всеосяжну будову роблять молоді робітники Байкало-Амурської залізничної магістралі.

Не стоять осторонь всенародної справи і комсомольці нашої області. На загально-обласних зборах молоді Помічницького вагонного депо виступили з ініціативою — відпрацювати один робочий день в рахунок БАМУ. Почин комсомольців підтримав весь колектив і вирішив: провести загальнодепопський суботник, а зароблені кошти перерахувати на будівництво Байкало-Амурської магістралі.

Секретар комсомольської організації вагонного депо, молодий комуніст **Володимир Панченко**:

— Рішення — надати дійову допомогу будівникам БАМУ — визріло, мабуть, від усвідомлення тих труднощів, в яких доводиться працювати молодим будівельникам. Про трудовий подвиг бамівців у нас говорять з захопленням. Навіть із заздрістю. Я певен:

жоден з нас не відмовився б від тієї важкої, але почесної місії, яку несуть такі ж, як і ми, хлопці та дівчата. Дві тисячі карбованців, які ми вирішили перерахувати у фонд БАМУ, як кажуть, краплина в морі. Але прикиньте, якщо наш почин підтримають інші комсомольські організації, — який то буде вагомий внесок!

Михайло Сольський, столяр:

— Що керує тими, хто міняє насиджені теплі місця на брезентові намети? Насамперед, сила комуністичної свідомості, розуміння необхідності справи. Самовіддана праця комсомольців, простих юнаків та дівчат, котрі перемагають в поєдинку з суворою природою, найкрасномовніше свідчить про це.

Надія Зубенко, дефектоскопіст колісного цеху:

— Коли на загально-обласних зборах член комітету комсомолу нашого вагонного депо **Лариса Ткач** запропонувала кожному комсомольцеві внести свій посильний вклад у будівництво Байкало-Амурської залізничної магістралі, її пропозиція знайшла широкі відгуки серед товаришів. Ми вже зібрали та відправили першу партію художньої літератури для трудівників БАМУ. Але захотілося надати комсомольцям більш суттєву допомогу. От і вирішили: всі, як один, вийти на суботник, присвячений, якщо можна так висловитись, захопленню ентузіазмом наших ровесників. А для нас це захоплення переростає у ствердження: такі за будівничих умов не підведуть, витримують, будуть серед перших.

Л. САПІТОНОВА, спецкор «Молодого комунара», ст. Помічниця,

ОСІНЬ вносить корективи в життя і розпорядок на фермі. І не тільки тому, що зранку і ввечері вже без електричного освітлення не обійтись. Незабаром прийдуть морози, і до них треба бути готовими. Це необхідно і для того, щоб молока і вилуку було не менше, ніж в літній період. А вимога така продиктована важливістю моменту — наближається фініш визначального року п'ятирічки.

З чим зустріли осінь молоді тваринники Онуфріївського району — вивчити це питання і вирішити рейдова бригада обласного штабу «Комсомольського прожектора» та газети «Молодий комунар». Якщо слідкувати нашому маршруту, то розповідь потрібно було б почати з колгоспу «Дніпро». Але зробимо відступ від почерговості пунктів візиту бригади. Хочеться почати з того, що найбільше запам'яталося, що довелося пережити і почувати вперше.

Без перебільшення можна віднести ферму № 3 колгоспу «Зоря» до зразкових. Тут діє доцільна установка, за допомогою якої з однієї доїлки чотири доїрки обслуговують 460 корів. В приміщенні стіни із білого кафелю, скрізь чистота. Молоді доїрки **Галина Сліпченко**, **Тетяна Набока**, доярка комсомолець **Леонід Копійка** мають просто такі задоволені робоче місце. До того ж на фермі переїхали на дворозове доїння — робочий день триває не більше шести годин. Побутові умови тут теж справили найкраще враження в порівнянні з фермами інших господарств, де побувала рейдова бригада. В будинку тваринника — партійної організації колгоспу **Олексій Іван Сніченко** представив учасникам рейду лаборантку **Галину Курченко**.

— Нові умови роботи доярок з переходом на повну механізацію одного з трудомістких процесів на фермі у нас настільки зацікавили людей, і молоді особливо, що зараз створилася черга на випадок «вакантних» місць. Ось **Галина** першою стоїть в цій черзі.

На фермі немає проблем з кадрами. Половина доярок, — віком до 35 років, на МТФ створено комсомольсько-молодіжний колектив. Єдине, що можна зауважити: поки що нашої залишаються на середньому рівні, хоча аналіз вка-

зує на їх зростання. Так, в позаминулому році середньорічний надій на фуражну корову становив дві з половиною тисячі кілограмів молока, в минулому — на сто кілограмів більше, в цьому році, за попередніми підрахунками, доведеться до 2700 кілограмів. Зараз у колгоспі на порядку денному стоять питання про повну механізацію усіх ферм, поліпшення плеїмної роботи.

Рейдова бригада оглянула майже всі приміщення ферми. Зима тут не страшна. Корівники утеп-

можна сказати. Разом з усіма вони докладають чимало зусиль і старання, аби не падали надої. В день рейду середній надій на корову від початку року становив на 184 кілограми молока більше, ніж на той же період минулого року. Але утримувати такі темпи доводиться далеко не в таких умовах, як в колгоспах «Зоря» та «Шлях Леніна». Ось уривок із розмови з дояркою комсомолкою **Галиною Яциною**: «Почався розтея в групі. Телята тут же — в корівнику. Шибки ж одинарні, холодно їм. Двері?.. То трактор заїздив корми, вибив, так ще це відремонтували»...

Не затішно працювати **Галині Яциній** — одній з наймолодших доярок колгоспу «Дніпро». А ще більше незручностей відчувають її подруги по змаганню з колгоспу «Україна».

Два роки тому ферма в господарстві була комсомольсько-молодіжною. Це залишилося згадкою — покидає молодь ферму. **Галина Олексіївна Сігейченко**, з якою ми розмовляли на фермі цього господарства, показуючи на ви-

бігні шибки в корівнику, зробила припущення: «Боюся, що так і зимуватимемо».

Перший місяць зими на порозі. Він завершує рік. У районі 187 молодих тваринників. І, відверто, не всім буде легко — це висновок після відвідин чотирьох господарств. Рейдом комсомолу випустило це питання з поля зору. І таке явище, мабуть, не виняток. Від початку року робота з молодими тваринниками майже не велася. Так, у березні була прийнята постановка «Про проведення районних змагань членів учнівських виробничих бригад шкіл з тваринництва, рослинництва, тракторної і автомобільної справ» та у вересні «Про участь комсомольців та молоді колгоспів імені **Калініна** і «Дружба» в заготівлі кормів». Звичайно ж, цього замало.

Рейдова бригада: **М. БАБИЧ** — заступник зав. фермою колгоспу «Дніпро», **Н. ПІВТОРАЦЬКА** — головний зоотехнік колгоспу «Шлях Леніна», **В. ОРЕЛ** — заступник начальника обласного штабу «КП», **В. СНИГУР** — інструктор обкому комсомолу, **О. БАСЕНКО** — спецкор «Молодого комунара».

Рейд

КОНТРАСТИ ПО СУСІДСТВУ

РЕЙД ОБЛАСНОГО ШТАБУ «КОМСОМОЛЬСЬКОГО ПРОЖЕКТОРА» І «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

лені, в телятнику на вікнах, крім шибки, поліетиленові плівки, душники всюди сирани, в тамбурах з настанням морозів передбачено встановити калорифери.

Така ж підготовка до зими на фермі колгоспу «Шлях Леніна». Буквально днями почне працювати друга доїльна установка типу «Ялинка», а з цим майже закінчується перехід на механічне доїння — лише в одному корпусі залишиться змішане. І знову тут відчутний потяг молодих до цієї важливої професії, зацікавленість. І тому, що умови роботи відповідають сучасним вимогам, і турбота про побут відчутна в усьому. Майже половина доярок за віком не переїхали і 35 років, а досвід старших плюс енергія молодих в роботі дають хороші наслідки. За десять місяців середній надій на фермі на корову становив 2663 кілограми молока. Змагаються за дострокове виконання планів північної п'ятирічки, колектив бореться за тритисячний рубль на всій фермі.

ЗДАВАЛОСЯ Б, там, де результати роботи найкращі, у прямій залежності повинні бути й умови, за яких вони творяться. Мова піде про колгосп «Дніпро», на фермах якого трудяться два комсомольсько-молодіжних колективи. Добре слово про них

ЮРИСТИ В УЧИЛИЩІ

Наше МПТУ активно включилося в обласний місячник по правовому вихованню молоді. 21 листопада в клубі училища відбулася перша зустріч учнів з юристами обласного центру.

«Радянські закони — твої закони» — з такою лекцією виступив перед присутніми народний суддя Кіровського району міста **Г. М. Рудич**. Заступник начальника відділу кримінального розшуку обласного управління внутрішніх справ **В. М. Янишевський** детально розповів учням про роботу міліції та народних дружин по профілактиці правопорушень, підкреслив роль учнів у боротьбі з порушниками порядку.

А. М. Меринков — старший консультант обласного відділу юстиції зупинився на причинах злочинності серед підлітків, соціальній шкоді пияцтва, як причині багатьох правопорушень. На закінчення вечора юристи відповіли на чисельні запитання учнів.

М. ПОЛТОРАНИН, викладач радянського права МПТУ № 6 міста Кіровограда.

ПОХІД ДРУЖБИ

До поїздки в Подорожненський районний Будинок піонерів наші гуртківці готувалися заздалегідь. Обговорюючи положення нового маршруту піонерських загонів «Завжди наготові!», ми вирішили обов'язково провести «Похід дружби». Для цього з кожного гуртка було обрано представників, пам'ятали день поїздки... І ось ми в селі. Зустріли нас директор Будинку піонерів **В. М. Ілленко**, бібліотечар **К. П. Нестерова**, юні гуртківці. Члени ради «друзів книги» **Варя Назина**, **Люба Галина** та їх друзі познайомили нас із роботою юних господарів Будинку піонерів.

Розповідь нових знайомих очікувала конкурсом на кращого декламатора. Переможців визначити було нелегко: стільки цікавих віршів пролунали того дня у виконанні господарів і гостей. На згадку про зустріч ми обмінялися сувенірами. А коли настав час повертатися додому, пішли разом до обеліску Слави, поклавши до його підніжжя букети квітів. Хвилиною мовчання. Нею хлопці й дівчатка вшанували загиблих воїнів, які відвоювали для них щасливе дитинство.

Г. ГЕКАЛО, директор Світловодського міського Будинку піонерів.

Комсомолец **Анатолій Макаров** працює столярсько-складальником шаф на Кіровоградському меблевому комбінаті. Роботу виконує сумлінно, якість її завжди добра.

Анатолій нагороджений знаком «Переможець в соціалістичному змаганні». Він бере активну участь в громадському житті, ініціативний комсомолец.

На фото: **А. МАКАРОВ**. Фото **Л. Миргородського**.

День планети • В країнах соціалізму • Твій ровесник за рубежем • Шалений світ

◆ Португалія: молодь підтримує демократичні перетворення ◆ **Ангола вирішує долю країни** ◆ Зі школи — з „чорними пакетами“ ◆ **Нове амплуа генерала Даяна** ◆ „Зупиніть операцію! Ішвар — „кольоровий“ ◆ „Рекорди“ шаленого світу ◆ **Зарубіжний калейдоскоп**

ЗА МАТЕРІАЛАМИ
ТАРС, АПН

НА ФОТО: МОЛОДЬ ЛІССАБОНА
ВІТАЄ УЧАСНИКІВ З'ЇЗДУ КОМУ-
НІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ ПОРТУГАЛІЇ.

Фото з журналу «Фрайе вельт».

ДОБРОЧИННИСТЬ
ПО-ГЕНЕРАЛЬСЬКИ

В антикварних магазинах Західної Європи і США солідним покупином пропонуються рідкісні і дорожчі предмети дазирини, пагадуючи, що одержані вони з власної колекції генерала Моше Даяна. Багато речей «колекціонер» нивіз, ігноруючи офіційні заборони, з Ізраїлю, більша ж половина була викрадена ним і його підлеглими з незаконно окупованих арабських територій.

Але та щаслива для нього пора, коли Даян міг загірбити жар чужими руками, минула. І все ж експерт продовжує ероїти гроші. Цього разу він вирішив попрямувати за ними до Америки. Генерал, мабуть, збився з ліку, скільки разів бував він у США, добуваючи кредити і зброю. Але теперішня поїздка зроблена, як підкреслює колишній міністр, з чисто благочестивого метою. За домовленістю з однією із сіоністських організацій, він прочитає десять лекцій про «землю обітовану». Правда, «патріот» Даян чомусь забув згадати, що він, і лише він повинен мати право своєї діяльності, оскільки гроші за виступи пішли до його власної кишені.

Про що віщує Даян в Сполучених Штатах Америки? Наголосимо відразу: його хвилячий репертуар зовсім не змінився. Так, виступаючи у Флоридському університеті, він заявив, що арабсько-ізраїльські переговори в Женеві не принесуть ніяких результатів. Відразу назвав Організацію звільнення Палестини «бандою розбійників».

Лекція ізраїльського генерала-екстреміста перервалася репліками обурення і протесту. Однак, зустрівши такий прийом, він все ж збирається довести своє благодушно-збагачувальне турне до кінця.

Н. ДОЛГОПОЛОВ.

Комунисти на варті свободи

У старовинному Палаці спорту в Ліссабоні місяць тому, вперше після майже п'ятидесятирічного перебування у глибокому підпіллі, зібралися комунисти Португальської комуністичної партії на VII позачерговий з'їзд.

У засіданнях брало участь багато молоді. Вони радо вітали виступ Генерального секретаря Центрального Комітету Комунистичної партії Португалії Альваро Куїяла. «Партія, — відзначив він, — бореться за демократизацію, вільне життя народу, проводячи антимонополістичну політику».

ПІСЛЯ повалення фашистського режиму в Португалії настав якісно новий етап боротьби національно-визвольних сил в її колоніях. Новий ліссабонський уряд разом з демократизацією внутрішнього життя в країні домовився з керівниками національно-визвольних рухів з багатьох важливих питань щодо надання незалежності африканським колоніям. Була визнана Республіка Гвінея-Бісау, створено тимчасовий уряд в Мозамбіку. Але питання деколонізації Анголи поки що не вирішене.

Президент португальської військової ради Анголи адмірал Алва-Роза Коутинью у своєму зверненні до населення охарактеризував ситуацію в країні, як здатну викликати серйозні наслідки для майбутнього, яка ускладнює процес деколонізації. Він особливо виділив при цьому провокації малих націоналістичних угруповань і політичних сутичок на расовій основі, котрі заважають нормалізувати становище в країні. Що ж відбувається в Анголі?

Як відомо, підписано угоду про припинення вогню між португальською армією і загонами національно-визвольних рухів. Це — перший етап на шляху до визволення. Другим етапом деколонізації має бути створення перехідного уряду. Його головне завдання — підготувати проголошення незалежності.

Саме тут починаються певні труднощі. Три основні сили претендують на владу в країні. Це Народний рух за звільнення Анголи (МПЛА) на чолі з Агостіньо Нето, що пропонує найреалістичнішу програму, Фронт національного звільнення Анголи (ФНЛА) і Національна спілка за повне визволення Анголи (УНИТА).

ЯКЕ МАЙБУТНЄ
АНГОЛИ?

тримують інші рухи. «Хоча питання про незалежність Анголи повинна вирішувати африканська більшість, — підкреслює він, — ми не маємо наміру проводити політику чорного расизму у відношенні до білої меншості. В Анголі вистачить місця всім, хто хоче бачити її незалежною і щасливою».

Праві екстремісти з білих поселенців намагаються якщо не зрівнати, то хоча б затримати нормалізацію становища в Анголі. Вони прагнуть до незалежності на роздільський зразок. Однак, ліссабонський уряд

протидіє цьому курсу. І тоді на світ з'явився проєкт створення маріонеткової «африканської адміністрації». Автор проєкту покладають надії на УНИТА. Ця організація, за визнанням її ж друзів, свого часу була озброєна колонізаторами. Вела вогонь не тільки по ворогах ангольського народу, скільки по тих, хто боровся за його визволення. І зараз в її політиці помітний вплив імперіалістичних сил Заходу.

Реакційні сили Анголи, яким допомагають іноземні монополії, намагаються дискредитувати МПЛА. Цим вони хочуть перешкодити створенню патріотичного коаліційного уряду. В країні ведеться пропаганда сепаратистських дій. Наприклад, деякі угруповання виступають за незалежність Кабінди — ангольської провінції, багатой на нафту. Але всі їх намагання ускладнити становище в країні, зустрічають опір патріотів і португальського військового уряду.

«Ми широкі і чесно хочемо завершити процес деколонізації в Анголі, — заявив нещодавно Алва-Роза Коутинью, — Щодо сепаратистських тенденцій в Кабінді Португалія буде дотримуватися принципів ООН. Вона забезпечить проголошення незалежності Анголи в її теперішніх кордонах, не дозволяючи відділяти багатий на нафту анклави Кабінди. Саме з цією метою військовий уряд несподівано забороняє діяльність Фронт звільнення Кабінди в Луанді і посилює військове представництво. Однак, як тільки африканський уряд зможеть сам підтримувати порядок і територіальну цілісність країни, війська будуть виведені».

Всупереч проявам реакції та виступам її місцевих слугак прогресивні сили Анголи тісно співробітничали з португальськими демократами, борючись за незалежність країни. Вони вважають що майбутнє Анголи має будувати її народ.

В. ХМІЗОВ.

ПОДАРУНКИ
І ОБІЦЯНКИ

За давньою традицією у перший день навчального року західноєвропейські першокласники несуть з собою до школи не лише букварі і зошити, але й пакунки з подарунками, ласощами. Цього року «солодка традиція» не була порушена. Але не для всіх 23 тисяч західноєвропейських дітей, які вперше переступили поріг школи, перший день їх нового життя був безхмарним.

В одній з початкових шкіл західноєвропейського району Штегліц на Дюрерштрассе першокласникам довелося бути свідками того, як вчителі вручали їм бачки «чорні пакети».

В цих пакетах були повідомлення про важке становище їх школи. Того-

рилось також, що в школі нестача класних приміщень, нема учбових кабінетів для занять з спеціальних предметів, нема спортивного залу, уроки доводиться проводити в чотирьох кімнатах.

Вчителі цієї школи разом з батьками давно домагаються від властей, щоб вони допомогли створити умови для нормального навчання школярів. Їм обіцяють побудувати нове приміщення школи, але, посилаючись на відсутність коштів, з року в рік відкладають виконання своїх обіцянок. І не не дивлячись на те, що теперішня будова школи була зведена ще в минулому столітті у 1883 році і не відповідає сучас-

ним вимогам. В інших західноєвропейських школах перед першим дзвоном в новому навчальному році не було «чорних пакетів». Але нестача приміщень, про які говорилось в інтерв'ю «чорних пакетів», в більшості випадків виталюють про себе і там.

Недоліки в західноєвропейських школах давно вже є предметом гострих дискусій на батьківських зборах, на засіданнях і конференціях міської профспілки вчителів, на сторінках західноєвропейських газет.

М. ПАНЬШІН.

Західний Берлін

ЗАРУБІЖНИЙ

Калейдоскоп

Расизм біля
операційного
столу

В одній з лікарень міста Кейптауна (ПАР) хірургічну операцію асистував лікар-індієць. Але, як тільки він закінчив операцію, змушений був залишити її: біла медична сестра висловила протест проти присутності «кольорового». Хоча хворий був під наркозом, операцію довелося відкласти до прибуття білого лікаря.

За законами ПАР «чорним і кольоровим» забороняється займати посади, в підлеглості яких знаходяться білі. Не стоїть сунути і випадку біля операційного столу, хай навіть вирішувється питання про життя і смерть людини.

Темні прогнози

Відомий американський криміналіст, начальник карної поліції міста Кельна Ганс Вернер Хамакер опублікував доповідь про перспективи злочинності в ФРН. Якщо темп росту злочинності, передбачений автор доповіді, залишиться таким же, то до 1980 року у ФРН число крадіжок удесятериться. Кожного дня відбуватиметься одинадцять вбивств, або спроб до них, щодня — насилья, і кожні три хвилини буде викрадено автомобіль.

Ну чим
не театр?

Преподовний Гоель Реттін, проповідник євангельської церкви міста Кінтона в штаті Массачусетс (США) виготовлює свої проповіді переважно як червономовець. Як ілюстрації до біблійських текстів він використовує театральних ляльок. Червономовцем Реттін навчився ще коли був студентом, щоб позбутися зайканих. Тоді ж він брав участь у спектаклях для дітей. Тепер його прихожанам не так сумно висиджувати довгі молитовні збори.

Хокей

і емансипація

Хокей, як відомо, спорт чоловічий. Однак, асупереч традиції, тренер хокейного клубу в датському місті Фредеріксхавне — дівчина. Її звали Піа Гренхем. Вона уродженка Швеції. На батьківщині закінчила курси з цього «чоловічого» виду спорту, але роботи не знайшла. У Швеції Гренхем одностайно стверджують, що їй ніколи ще не доводилось зустрічатися такою відважною і сміливою жінкою, як Піа.

Все навпаки...

Співробітник австралійського радіо Джон Дункан претендує на встановлення світового рекорду... по відношенню до автомобіля задом наперед. Такий «естимас» він їздив своєю машиною 131 миль. Новий чемпіон стверджує, що він побив попередній рекорд Пета Гіллеса, котрий в 1967 році таким чином проїхав 115 миль Ефіопії 84,5 миль.

Вогненебезпечний
отель

Під час пожежі в одному з лондонських отелів загинуло дев'ять осіб. Після цього, до обстеженого стану пожежної безпеки в усіх готелях англійської столиці. Виявилось, що з трьох тисяч готелів, які знаходяться в Лондоні, лише п'ятнадцять відповідають вимогам пожежної безпеки. Із зетні похмуро жартують: якщо на океанських лайнерах пасажиром відноється ілюмінативний рятівний ковчег, то в отелі слай було б меншаким підняти підрозділ пожежної бригади, аби на випадок пожежі можна було врятуватися через вікно.

НА НИХ дивилися по-різному: літні — із захопленням (яка чудова сім'я!), молоді жінки — з неприхованою заздрістю (везе ж людям. Вона так собі звичайнісінька, а якого чоловіка має). І не одна, дивлячись на Віктора, соромилася свого главу сімейства:

— Дивись, як треба до дітей ставитись. Тільки он старшу із мучки привів, а вже меншу вивів на прогулянку.

Віктор і справді, як кажуть, жив лише дочками. Поки не було ще в них меншої, Наталочки, він із старшою, Гріною, носився. Відвести її в садок і привести звідти — вважав тільки своїм обов'язком.

Але якось дівчинки не видно стало у дворі. Віктора — теж. Так ви чули? — кожному зустрічному шепотіла всевидюча баба Настя. — Грінка не Вікторова дочка. Він взяв Вальку з нею.

А невдовзі після цього стало відомо, що Віктор з сім'єю виїздить. Бачили сусіди, як вантажився контейнер з речами, як Віктор вніс спочатку коlessу, допоміг Вальці з немовлям. І аж потім вивіз з порожньою квартирою Грінку. Він міцно взяв її за руку, бігцем спустився по сходах і, ніби прикриваючи дівчинку, швидко пішов за дружиною.

Він і справді тоді оберігав Гріну. Оберігав від злих язиків, від страшного запитання, яке б раптом дитину на все життя, вселило недовіру і відчуженість. Заради дівчинки він з дружиною вирішив змінити місце проживання.

ЦЯ ІСТОРІЯ пригадалася у зв'язку із знайомством з однією чудовою справою. Зовсім протилежна історія.

Женя, як і кожна дівчина, мріяла вдало влаштувати своє життя. І мрія здавалася здійсненною, коли познайомилася, правда, з ним

На теми моралі

«ДО БАТЬКІВСТВА НЕПРИЧЕТНИЙ...»

ловне — Гріць любить її. З того вечора по п'ятах ходив за нею. Кожного дня на прохідній чекав її з машиною (службовою). І вони виїздили на прогулянку. Коли самі, коли брали з собою друзів. Так було три місяці. Як один день, як одна мить. Можливо, дружба тривала б ще... Та Євгенія зізналася Гріцеві, що завагітніла. Хлопець спочатку розгубився, але лагідно заспокоїв:

— Не думай нічого поганого. Давай розищемось. Молоді подали заяву, Григорій вирішив представити майбутню дружину своїй матері. Отут Женя і зіткнулася вперше з нещирістю свого обранця.

— Як же це ви так необдуманно? Гріць ж в армію незабаром йти, — аднамувалася мати.

У Жені болісно стислось серце: він же говорив їй, що вже відслужив. Та дівчата було нікуди. Зіграли весілля. А через три місяці Григорій слав молодій дружині солдатські трикутники.

У Жені ж додалася обов'язків — чи треба чи не треба — все заглядала до поштової скриньки.

Про появу на світ дочки — Оленки — Гріцеві в армію повідомили телеграмою. Молодий батько не затримався з відповіддю, довідку надіслав. І Женя почала отримувати на доньку скромну солдатську допомогу.

Женя точно не знала, коли приїде Гріць. Але відчувала, якщо не сьогодні, то завтра — обов'язково. Вона зранку чепуріла доньку, зав'язувала їй пишний бант.

— Сонечко ти моє, — примовляла, — татко навіть і не здогадується, яка вже ти в нього стала. Ти любиш татка? Ану, покажи, як?

Оленка чіплялася пухлями рученятами за мамину шию і чмокала її в щок.

ТІЛЬКИ татко додому з'явився вночі, коли Оленка спала. Зустріч, на яку Женя сподівалася і яку малювала в своїй уяві, не відбулася. Григорій побув вдома день і пішов до матері. Потім навідувався в сім'ю не як чоловік і батько, а як гість. Приїде, посидить і піде. Ні допомоги від нього, ні поради. Коли Женя спробувала вияснити відносини, сказав:

— Розумієш, матері мають дати квартиру. Так краще, якщо я в цей час знаходитимусь у неї. Більшу площу дадуть.

Женя згодилася. Та після цього вона тільки й бачила свого чоловіка. З'явився не скоро. Сердито постукав у двері і прямо з порогу заявив:

— Я подав на розлучення.

Женя як стояла, так і сіла. Тільки притисла до себе дитину.

— Як же так? — отямилася, спитала. — А про Оленку ти подумав?

— А що мені про неї думати? Вона ж всерйоз не моя.

Жені хотілось плакати. Але сліз не було. І від цього ставало нестерпно боляче. Змішалося все: і немовний образ, і безвихідь становища, і відчай водночас. Та жіночому серцю властиво все перенести. Тож і Євгенія, не відчувши ще себе по-справжньому дружиною, мусила обмірковувати життя одинокі жінки. «З усім змирюся. Тільки за Оленку не прошу». Вона перечекала погляд на ліжко, де розкидалися рученята, спала дитина, — і заляпала слюзями. Пекучими і гіркими.

На роботі полеміка не відчувалася. Кажуть, горе, повідомляє іншому став багатомисливним. Але ж кому ти розкажеш про таке, з ким порадишся? Вирішила так: «Вирву його назавжди із свого серця. Не потрібні мені і діти. Сама виховую дитину — хай не думає».

Та тільки Григорій зробив так, як і казав. В заяві до народного суду написав: «Прошу розірвати шлюб між мною і Каленюком Євгенією та признати мене непричетним до батьківства».

Григорій Каленюк — шофер обласної прокуратури — зробив саме так. А далі йому нічого не варто було вивести на суд все те святе і недоторкане, що, звичайно, люди, беруть і проносять через все життя, як своє, інтимне.

Від його заяв Женя була готова кризь землю провалитися. Сором заливав очі. Але вона мусила підняти голову і відстоювати незалежність. Вже не заради себе — заради дитини. (Чому ж це раптом у Оленки Каленюк у свідомості про народження три роки проти графін «батько» стояло справжнє, реальне ім'я, а тепер стоятиме прочерк?).

Чотирьох судових засідань довелося призначити народному судді М. І. Зеленецькому, щоб повністю спростувати Каленюкові доводи. Тоді він пішов на останнє — найбільш неймовірне — наполіг, щоб його причетність до батьківства встановила... судово-медична експертиза.

Все це пішло на користь дитині, якщо не рахувати не зовсім прийнятні процедури, які їй довелося скінтувати. Благо, що Оленка ще зовсім маленька (в лютому їй буде три роки) і бачить ще світ вона у рожевих фарбах. А то останнє слово було б за нею.

Пройдуть роки. Женя, можливо, розкаже дочці всю цю історію. І не виняток, що в своїй автобіографії дівчина слово батько візьме в лапки. Якщо не на папері, то в душі — обов'язково.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

НА САМОДІЯЛЬНІЙ СЦЕНІ

МИТЬ РІВНОВАГИ

І ось уже Микола в Кіровограді. Приїде сльосарем на заводі «Черпона збірка». Після роботи в цеху відвідує циркову студію, яка створена при Палаці культури імені Компанієцького. І, звичайно, сцена...

ЧОТИРИ ніжки стільця ледь-ледь торкаються верхівкам закоркованих пляшок. Здається, ось-ось все це розвалиться. Та в цю мить Микола Чернат вправно робить стойку на стільці з двоохудовою гирею. Рівновага неймовірна. Аж ось знову сміливий трюк — партнер вихоплює одну пляшку з-під ніжки стільця. Та гімнаст з гирею продовжує стояти в такому ж положенні. Номер вдався!

І це лише на репетиції. Керівник циркової студії Р. Д. Нікамаров задоволений своїм вихованцем. Микола, поєднавши вправність акробата з силовими елементами, виконав завдання відмінно. І тепер вже ступає на килим, щоб в захоплюючому ривку підняти над собою гімнастку.

Під час перерви Чернат коротко розповідає про те, як йшов до майстерності.

В армії силові вправи і дещо з акробатики допоміг мені опанувати мій товариш Іванко Салішев. А, працюючи в Онуфріївському районі помічником жовтого, я став спортсменом-розрядником. Спритність, точний розрахунок, добрий фізичний гарт — все це переконувало, що я зумію бути артистом цирку, який я так люблю...

Крім Миколи, в Рафаїла Дмитровича (він, до речі, теж робітник — працює на заводі тракторних гідроагрегатів) ще близько двадцяти вихованців. Володя Дятлов та Сергій Каптер — акробати-ексцентрики. Особливо вони популярні в ролі веселих кухарів. Таня Костюк майстерно виконує акробатичні вправи на драбині. Таня Решетченко відпрацювала етюд з кільцями і склянкою. Таню Мальцеву захопила гра з блюдецькими і плечова драбина. Всі вони — учні кіровоградських шкіл, які повсякчас підвищують майстерність самодіяльного актора цирку. А Михайло Тебятін — радіотехнік, Наташа Калінічева — медсестра, Микола Берест — шофер, Наташа Крижанівська — швея. Нова програма в молодих робітників Лариси і Володимира Куценків, краєвих повітряних гімнастів студії.

Сам Нікамаров здебільшого виступає в ролі клоуна. Десятки сатиричних сценко, поєднаних з елементами вправ акробата-ексцентрика, екілібриста, жонглера, кумедними силовими трюками надзвичайно ефектні. Герой Рафаїла Нікамарова — простий, і одноразово хитромудрий, винахідливий, смішний.

Весь репертуар самодіяльних акторів студії зроблений його руками — жонгли, екілібристика, ловіння, аtribute клоуна, інші маневри речі теж свідчать про неблизьку винахідливість Нікамарова.

Вихованці Рафаїла Дмитровича часті гості в робітничій Кіровограді, у воїні місцевого гарнізону, в хлібо-робів Новоукраїнського, Добровільського, Бобринського районів. Концерти майже щотижня.

Якщо нашим глядачам весело, — зауважує Нікамаров, — ми задоволені — отже, виконали свою місію. Бо в цирку, перш за все, треба дарувати веселість настрій...

30 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Виставка Буратино». (М). 10.00 — «Для вас, батьки». (М). 10.30 — «Розповіді про художників». (Народний художник РРФСР О. Верейський). (М). 11.00 — Кольорове телебачення. Музична програма. «Ранкова пошта». (М). 11.30 — Для школярів. «Діпчатка і хлопчик». (Донецьк). 12.00 — Концерт старовинної музики. (К). 12.30 — Тележурнал «Старт». (К). 13.30 — «Здоров'я». (М). 14.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокею. «Спартак» — «Крила Рад». В перерві — тираж «Спортлото». (М). 16.15 — Кольорове телебачення. «Пісня-74». (М). 17.00 — Військовий парад і святкова демонстрація трудящих, присвячені 50-річчю утворення Таджицької РСР і створення Компартії Таджикистану. Репортаж. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.45 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 19.40 — Художній фільм «Королівське полювання». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Кінопанорама». (М). 23.00 — Кольорове телебачення. «Таємничий зал». (М). 23.25 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.35 — Кольорове телебачення. Більше хороших товаришів. (М). 13.05 — Концерт. (М). 13.30 — «За накресленнями ХХІХ з'їзду КПРС». «Трудовий переклик». (К). 14.00 — «Пісні для вас». (Дніпропетровськ). 14.45 — Для школярів. «Шляхами героїв». (Львів). 15.30 — Народний телеуніверситет. (К). 16.00 — Кольорове телебачення. Музичний фільм «Тимоня». (К). 16.30 — «Екран передового досвіду». (К). 17.00 — Військовий парад і святкова демонстрація трудящих, присвячені 50-річчю утворення Таджицької РСР і створення Компартії Таджикистану. Репортаж. (М). 18.00 — Тележурнал. «Наука і життя». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Ви нам писали». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Брат доктора Гомера». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

ПЕРША ПРОГРАМА. 12.00 — «Музичний кіоск». (М). 12.30 — Кольорове телебачення. «Сільська година». (М). 13.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Сліпий музикант». (М). 14.50 — «Сонце дитячих сердець». (Ужгород). 16.00 — Кольорове телебачення. «Вибрані сторінки радянської музики». Г. Свиридов. «Патетична ораторія». (М). 16.45 — «Міжнародна панорама». (М). 17.15 — «Співає М. Лайферова». (ЧССР). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — На-

1 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 12.00 — «Музичний кіоск». (М). 12.30 — Кольорове телебачення. «Сільська година». (М). 13.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Сліпий музикант». (М). 14.50 — «Сонце дитячих сердець». (Ужгород). 16.00 — Кольорове телебачення. «Вибрані сторінки радянської музики». Г. Свиридов. «Патетична ораторія». (М). 16.45 — «Міжнародна панорама». (М). 17.15 — «Співає М. Лайферова». (ЧССР). 17.30 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.00 — На-

А ПОКИ ЩО знову репетиція. Сьогодні в студію прийшли новачки. Рафаїл Дмитрович знайомиться з ученицею школи-інтернату № 2 Надією Наймановою. Дівчина робить «шпагат», «місток», пробує сальто...

— От, от, сміливіше, Надю, — радіє Нікамаров. — Микола Чернат тобі допоможе. Поки що — найпростіші елементи акробатики. Тренуйся.

І вже потім до мене: — А в неї щось-таки є, цієї симпатичної дівчини. Давно хочу зробити номер з виконанням піруети і сальто на конну. То може якраз це їй під силу...

Наближається до десятикласниці:

— Приходитимеш чотири рази на тиждень. А сьогодні — на концерт для студентів. Потім виступатимемо на вечорі повноліття. Побачиш, на що здатні твої нові друзі...

В спортзалі — сміх. Всі стежать за Володею Дятловим — ексцентричний трюк вдався...

М. ВІНЦЕВИЙ.

На килим вийшли Микола ЧЕРНАТ і Таня КОСТЮК (фото угорі). Ліворуч — виступає Р. НІКАМАРОВ (в центрі).

вини. (М). 19.15 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 19.30 — Авторський вечір поета Расула Гамзатова. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження трансляції авторського вечора. (М). 22.30 — Кольорове телебачення. Міжнародний турнір з боксу. (Югославія). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.35 — «Золоті ключі». (Львів). 13.35 — «Такі ж самі хлопці». (К). 14.30 — Музичний фільм «Завжди з піснями». (К). 14.50 — Кольорове телебачення. Телевізійний фестиваль державних народних колективів РРФСР. Концерт. (М). 15.30 — «Літературні читання». (М). 16.00 — «Донецькі самогівити». (Донецьк). 17.30 — Научно-популярний фільм «Радіо революції». (К). 18.15 — Концерт. (Харків). 18.45 — «Пам'ять вогненних літ». (К). 19.25 — Програма «Вісті». (Київ з включенням Кіровоградів). 20.00 — Кольорове телебачення. «Наші лауреати». Концерт. (К). 20.50 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Людина без паспорта». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград-50. вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

ДО УВАГИ СЛУХАЧІВ УНІВЕРСИТЕТУ КОМСОМОЛЬСЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Чергове заняття відбудеться у п'ятницю, 29 листопада о 15-й годині в приміщенні ОК ЛКСМУ. Тема заняття: «Критичний матеріал в газеті». Читає відповідний відділом шкіл та студентської молоді О. Ракін.